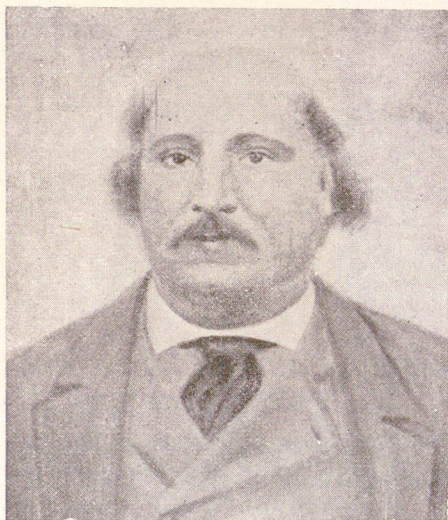

ДОБРИ ЧИНТУЛОВЪ

Сливенъ е откърмилъ редица легендарни и вдъхновени чада — Добри Чинтуловъ, Хаджи Димитъръ, Д-ръ Иванъ Селимински, Панайотъ Хитовъ и др. Подъ схлупенитѣ стрѣхи на този хубавъ балкански градъ се е изнизалъ скроменъ, но скъпъ, великъ и святъ животъ. Единъ животъ изпълненъ съ безпримѣренъ идеализъмъ, проникновена мъдростъ и неугасима любовъ къмъ родината, който винаги може да бѣде примѣръ за беззаветно служене на народнитѣ идеали.

Добри Чинтуловъ — патронъ на хора

Между тия дейци на мирната просвѣтна работа, поети и борци за свобода, високо се издига и държи палмата на първенство въ новата българска поезия преданиятъ и скроменъ сливенски учителъ *Добри Чинтуловъ*.

Особено голѣмо и епохално е въздействието на Чинтуловитѣ бунтовни пѣсни за революционизирането на българската младежъ и за общия патриотиченъ подемъ на народа. Тѣзи прости, непосредствени и вдъхновени пѣсни допадатъ на народнитѣ чувства и възжеления, овладяватъ душата на българина и потайно се разнасятъ отъ уста въ уста или въ хиляди преписи, като „народни пѣсни“, по всички кътища на нашата земя. Такова живо, магическо и стихийно въздействие върху чувствата и идеалитѣ на народнитѣ маси сж оказали само трима пророци на българското възраждане — Паисий, Чинтуловъ и Ботевъ.

Тукъ азъ искамъ да обърна внимание върху една друга особеностъ на Чинтуловата поезия, именно, на нейната музикалностъ. Още като ученикъ въ Одеса той проявява не само своята вродена поетическа дарба, но и музикални интереси и развито музикално чувство.

По-късно, като учителъ въ Сливенъ, всрѣдъ бедната робска срѣда, нераздѣленъ другаръ на поета е била любимата му цигулка. Съ нея Чинтуловъ е нагласявалъ за пѣне всичкитѣ си пѣсни, които самъ той е композиралъ музикално. Нѣкои отъ тѣхъ, като: „Стани, стани, юнакъ балкански!“, „Вѣтъръ ечи, Балканъ стене“, „Българо, мила майко!“ и „Къде си, върна ти любовъ народна?“ сж запазени нотирани. Така мелодирани Чинтуловъ е просвирвалъ своитѣ пѣсни предъ приятелитѣ си и предъ ученицитѣ си отъ класното училище. Съ тази дейностъ той се явява и първиятъ носителъ на музикална култура въ Сливенъ.

Презъ робството бунтовната пѣсенъ на Чинтулова е заякчавала духовната връзка между революционеритѣ и е била едно отъ най-мощнитѣ агитационни сръдства. Това тя е постигала не само съ своитѣ идеи, чувства и настроения, но и съ плавния си и напѣвенъ, често изненадващъ по своята звучностъ и музикалностъ богатъ и правиленъ стихъ, а сжщо така и съ тѣхната хубава музикална мелодия.

Съ всичко това Чинтуловъ е не само родоначалникъ на истинскитѣ новобългарски поети, но и първиятъ поетъ музикантъ въ нашата поезия.

НИКОЛА ТАБАКОВЪ